

Imagini

Viorel Darie

Acolo, departe, dincolo de linia albă de zăpadă, există o câmpie verde. Acolo îmi sunt gândurile și casa.

Adieri ușoare și calde ale vântului clatină ușor delicatele ramuri cu flori roșii. Cele multicolore zâmbesc duioase în razele soarelui.

Înconjurate de grădinile parcului se înalță albele și somptuoasele coloane ale Academiei, cu frontoane bogat ornamentate, capodopere vechi ale artiștilor din generațiile apuse. Mulțimi de studenți își petrec clipe fericite pe aleile parcului.

Alături de Academie, suplu și singuratic, se înalță un plop cu frunze tremurătoare, care presimte furtună și ploaie chiar și atunci când vântul abia adie și ceru-i senin.

Un vânt puternic apropie din ce în ce mai mult o furtună întunecată ce coboară de sus, vărsând dintr-odată șuvoaie de apă peste elegantele colonade ale Academiei. Natura însăși este cutremurată de dezlănțuirea furtunii. Doar o singură pasăre își dorește o astfel de vreme, îndrăznind să se înălțe maiestuos către semețiile cerului și înghițind avidă șiroaiele de ploaie.

Sunt un vânt călător, azi sunt aici, mâine - cine știe unde în altă parte. Sunt pornit să ridic pălăriile colorate, de vară, ale domnișoarelor care se plimbă. Nu vă uitați mânioase la mine, sunt doar un vânt efemer, în curând voi pleca!...

Pe apele liniștite ale unui râu se propagă unde concentrice stârnite de o colonie de boboci de aur ce înoată cu vrednicie pe apă. Cel mai frumos dintre ei este

favoritul unui copil. Poți vedea ochii adânci ai acestuia care admirând bobocelul care își face loc printre ulucii gardului?

Izbăvește-mă de ziua de azi! Fie acum mâine și o zi de sărbătoare! Să-mi pară că sunt tânăr și visător, trecând alene pe aleile parcului. Să întâlnesc privirile luminoase ale romanticelor fete îmbrăcate în rochii albastre și întâmpinându-mă cu zâmbetul pe buze.

Fie ca lumea să fie mereu pură și fericită!